

FR. A. PRENGEL

PORADNIK KOSMICZNY

na miesiąc kwiecień 1938 r.

Najpomyślniejsze dni w sensie ogólnym: 1, 11, 14, 21, 27, 29 i 30. Nieco mniej pomyślne: 3, 8, 10, 12, 13, 16, 17, 19 i 22. Pomyślne dla pracy umysłowej, literackiej, egzaminów, konferencji, wizyt podróżnych, wycieczek, załatwienia korespondencji, interesów 2, 6, 9, 11, 20, 21, 25, 27 i 29. Pomyślny dla metapsychiki (okultyzmu): 6 do 8, 24, 25, 27. Pomyślny dla sportu, sztuk pięknych, życia uczuciowego, erotycznego, przyjaźni: 6, 11, 20, 25 i 29. Spekulować i kupować bilety loteryjne: 6, 14, 19, 24, 27 i 29. Dla operacji, kuracji i rekonwalescencji pochorobowej najwięcej sprzyja okres od 1. do 14 kwietnia. Operacyj unikać: 3, 10, 17 i 25. Przyjmować lekarstwa, zwłaszcza przeczyszczające, i puszczać krew: 6 (od południa, 7, 8, 25, 26, i 27 (rano). Nie przyjmować lekarstw: 1, 2, 3, 9, 10, 20 do 24 i 30. Przeprowadzać kurację postną: 2, 3 i 30. Większa skłonność do nieszczę-

śliwych wypadków, skaleczeń, nieporozumień, gniewu: 3, 8, 10, 13, 15, 16, 17, 18, 22, 23, 28 i 30.

Pomyślne ogółem dni dla uprawy roli, wysiewu, sadzenia: 2, 6, 7, 8, 11, 12, 16, 20, 21, 22, 25, 26, 27, 30. Wysiać buraki, marchew itp.: od 16 do 18. Wysiać zboża strączkowe: 7, jare zboża: 8. Kartofle wysadzić: od 19 do 22 i od 25 do 30. Wysiać kwiaty: 2, 3, 10, 13, 14, 18, 19 i 30. Pomyślny dla hodowli drzew owocowych: 2, 3, 30 (grusze, śliwy), 10, 11, 12, (jabłonie), 13, 14 (wino). Obcinać i szczepić drzewa i krzewy: od 1, do 13. Pomyślne dla hodowli bydła, ptactwa domowego: 4, 5, 11, 12, 19, 23, 24, 28, 29 i 10.

Trudnić się rybołóstwem, hodowlą ryb: 6 do 8, 15 do 17, 25 i 26. Płować: 1, 9, 18, 19, 27, 28 i 29. Przeprowadzki i zmiany realizować: 6, 7 i 9. Przyjmować służbę, personel: 11, i 12. Pszczelarstwu sprzyja 15 i 16.

*„To wszystko niebo rządzi i planety tego,
Bo im moc ta nadana od Pana samego.
... wzdyć przed się planety moc mają,
Gdyż owi praktykarze czasy powładają,
O niemocach, o śmierciach o pewnych przygodach,
O kłopotach, o walkach y o prędkich szodach..”*

(Mikołaj Rey z Nagłowic, XVI w).

Wpływy kosmiczne a życie ziemi

Nieodstępnym i upiornym cieniem 20 wieku, tego 100 proc. kapitalisty cudownych wynalazków i techniki, stał się kryzys, czyli depresja gospodarcza. Słowo to „kryzys” przygważdża ciężarem gatunkowym ponurej treści niemal cały glob ziemski. Wieleletysięczny rój ekonomistów wszystkich państw szuka w kopalniach zawiłych doktryn środków zaradczych. Przyczynki i teorie kryzysu zdobyły sobie bezsprzecznie monopol zainteresowań znękaney ludzkości. Nawet papież Pius XI wydał był encyklikę p.t. Quadragesimo anno (1929), w której podaje wskazówki zaradcze. Niestety, dzisiaj teorie kryzysu zasupłały się wzajem w takim labiryncie gąszczu przeciwieństw, że trudno stąd wyselekcjonować istotę rzeczy.

Tak, jak w wiekach średnich panowała się nagminnie epidemia cholery, czy dżumy, tak dziś dwumiliardowej ludzkości grozi trąd ekonomicznych wstrząsów — kryzys.

Może najracjonalniejszą próbą rozcięcia gordyjskiego węzła przesileń gospodarczych, byłaby spólna praca ekonomisty z przyrodnikiem. Na pierwszy rzut oka jest to dość ryzykowne przedsięwzięcie. Dziś — w epoce radia i elektryczności — dziedziina wiedzy zróżniczkowała się do tego stopnia, że np. pomiędzy ekologią a astronomią niema pozornie żadnego zawężenia, przeciwnie — odczuwa się wprost odrębność tych dwu nauk, niejako obcość. A jednak... pomost pomiędzy nauką o gospodarce ludzkości, a nauką o gwiazdach istnieje! Obowiązek znalezienia go prędkiej, czy później — jest krzykiem dnia. Cięży on na barkach świata nauki. Należy tylko wyjść z roli strusia, który na widok niebezpieczeństwa chowa głowę w piasek, sądząc, że cały jest ukryty przed wrogiem! Nie trzeba patrzeć zbyt przyziemnie, na wzór strusiej modły, w lotny piasek doktryn wyłącznie ekonomiczno-soc-

jalnych: powinniśmy równocześnie z notowaniem obrotu kruszców na giełdzie pieniężnej studiować nader pilnie ruchy złota i srebra gwiazd na giełdzie niebieskiej. Z chwilą gdy ziemia ubrana w grubą szatę kryzysu, poda niebu ręce głębszego zainteresowania za pośrednictwem astronomii, zegar przemian lepszego jutra wydzwoni godzinę zagłady kryzysu.

W r. 1860 George Ebers znalazł w Egipcie bezcenny papyrus, pisany 15 wieku przed Chrystusem. Treść jego rzuca nauce światło na rozległą i ścisłą wiedzę starożytnych, przed której majestatem wiek XX chyli w zdumieniu głowę. A przecież królową nauk była wówczas astronomia, mówiąca o jakimś bajecznym wpływie gwiazd na ziemię i ludzi jejżyzkiem ścisłych prawd i formuł. Bajka starożytnych o wpływie gwiazd staje się jednak rzeczywistością, bowiem przed 30 laty język nauki w osobach Rutheerforda i Mac Lennana rzuca światu wiadomość, o wykryciu promieni kosmicznych. Badacze ci zauważyli, że naładowane listki elektroskopu tracą stopniowo swe ładunki, przy tym jednak nie działają na nie żadne obce wpływy. Ten prosty fakt był ojcem chrestnym wykrycia nieznanych dotąd promieni kosmicznych. Zainteresowanie istotą tych promieni natury korpuskularnej, jest pozaziemskie, a zarazem niesłoneczne ich pochodzenie. Posiadają one dziwne i szczególne własności. Jak to dowiodły badania Regenera w głębinach górskich jezior, przechodzą one przez warstwę wody grubości 252 metrów, co równa się 25 metrowej płycie ołowiu.

Promienie Roentgena są więc lichymi kopciuszkami w porównaniu z ich niebieskimi krewniakami. Nazywają je także promieniami ultragamma, gdyż długość ich jest mniejsza od promieni gamma, emanowanych podczas atomowego rozpadu

radu. Istotą tych cudownych radiacji o ultra krótkich falach zajęła się cała armia uczonych, z pośród których chociażby ze względów informacyjnych wymienić należy filary takie jak wspomniani: Rutherford, Lennan, skolei laureaci Nobla; prof. Hess, Milikan, oraz jego asystent Anderson. Poza tym Kolhörster, Wegener, rosyjscy badacze Tuwim, Skobielczyn i wielu innych. Z Polaków: prof. Szczeniowski i Zieniecki. Dzięki znanemu fizykowi amerykańskiemu Comptonowi, zorganizowano szereg ekspedycji naukowych, celem badania natury promieni kosmicznych na całej kuli ziemskiej. Liczba 70 stacyj świadczy, że nauka dzisiejsza nie na żarty próbuje zniewolić zagadkowe promienie zaziemskie do usług człowieka. Sztab uczonych, zbrojny w teorie Einsteina i Lemaître'a, w spektroskopii i komórki fotoelektryczne w lunety i komory Wilsona, śledzi pilnie dalekie konstelacje gwiazdne. Nocą przez dalekowidze, dniem — w balonach. Pionierzy wiedzy stoją na warcie, wydzierając niebu ile się da z tajemnic. Nic dziwnego! Napięcie tych promieni wynosi 60 milj. volt! Naszą podstarzałą matkę ziemię możnaby mocno podocho-

cić jeszcze do życia ekonomicznego odmładzającą szczepionką prof. Milikana — energią kosmiczną. Gwiazda astrofizyki angielskiej, prof. Jeans, wydał takie orędzie naukowe o tych promieniach, dla których kilkumetrowy blok ołowiu jest zlekka zakurzoną szybą, a mury domów w Łodzi warstwą mglistego obłoku: „Promienie kosmiczne przenikają nasze ciała dniem i nocą. Możemy się przed nimi schronić chyba tylko w kopalni, albo w łodzi podwodnej, a są tak mocne, że rozbijają w każdym ludzkim czy zwierzęcym ciele po kilka miliardów atomów na sek. Może są do istnienia potrzebne, a może nas mordują bez litości — nie wiemy”. Jakże głębokie są te słowa i ile nam dają do myślenia! Kąpiemy się, chcąc nie chcąc w morzu promieni życia i śmierci, zziębniętych w długiej wędrówce lat świetlnych. Niezmierzona dal tajemniczego kosmosu, nocą spozierająca na światło oczyma mistycznych gwiazd — jest zapewne kolebką ultra-krótkich radiacji. Zimne, lub też rozżarzone globy, o istnieniu których nic prawie nie wiemy, rzucają do nas promień promienny. Kto po nim przejdzie?

(C.d.n.)

ZYGMUNT KOEHLER

WYKŁADY ASTROLOGII PRAKTYCZNEJ

(w związku z „Elementarnym Kursem Astrologii Urodzeniowej”)

1) Astrologia matematyczna

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Pomiędzy opanowaniem pamięciowym jakiegokolwiek metody naukowej a jej zrozumieniem istnieje zasadnicza i brzemenna w skutki różnica. Zapamiętanie polega na chwilowym odbiciu danej metody w świadomości i na automatycznym jej używaniu, co z biegiem czasu zawodzi, grozi możliwością popełniania błędów i zmusza do ponownych

studiów. Zrozumienie natomiast jest wbudowaniem studiowanych zagadnień w świadomość dzięki temu, że umysł przechodzi po tych samych drogach, które przebywała myśl twórcy tych zagadnień. Tego rodzaju praca umysłu nad pewną dziedziną nauki tworzy w naszej świadomości wiedzę, a ta jest już elementem trwałym, wykluczającym pomyłki.

Aby więc zdobyć wiedzę obliczania horoskopu, należy przestudio-

wać, czyli przejść po tych samych torach myślowych, które naznaczone są w lekcjach 1, 2 i 3 „Elementarnego Kursu Astrologii Urodzeniowej” i przerobić podane tam ćwiczenia. Bardzo pożytecznym jest też wykonywanie rysunków tych elementów astronomicznych, o których jest mowa w lekcji 1, a więc rysunków ekliptyki, drogi ciała kosmicznego widzianego z ziemi z jego punktem wschodu, górowania, zachodu i dołowania, dalej osi ziemi, równika ziemi i równika niebios, wreszcie półdników i równoleżników geograficznych. Dalszym stopniem w tych studiach jest wyobrażanie sobie owych pomocniczych linii i punktów wprost w rzeczywistej otaczającej nas przestrzeni kosmosu.

Wiadomości podane w lekcji 1 jako elementarne nie wgłębiają się w drobne szczegóły, a metody obliczeniowe lekcji 2 i 3 są najprostsze. Nie zmniejsza to jednak wcale ich wartości praktycznej. Po opanowaniu tych rzeczy i w miarę wzrostu zainteresowań i potrzeb czytelników przyjdzie czas na opracowanie astrologii matematycznej na wyższym poziomie. Zresztą niewielkie rozszerzenie metod podam w niniejszym i w następnym wykładzie.

Przystąpimy obecnie do obliczenia horoskopu, którego dane są następujące:

Horoskop mężczyzny, urodzonego dnia 10. VIII. 1897 roku o g. 2 w nocy w miejscowości odległej o 12 km od miasta Końskie.

Na podstawie karty geograficznej uwzględniającej południk zerowy Greenwich, na przykład na podstawie karty z Atlasu Romera stwierdzamy, że szerokość geograficzna północna miasta Końskie wynosi: $51^{\circ}11'$ zaś jego długość geograficzna wschodnia jest $20^{\circ}24'$ w wymiarze łukowym. Za-

stosowanie tablicy 3, na str. 11 „Kursu” pozwala wyrazić tę długość w wymiarze łukowym. Jest to mianowicie 1 g. 21. m. 36 s. Odległość 12 km miejscowości urodzenia od m. Końskie możemy zaniedbać.

Szczegóły tego rachunku jak i wszystkich następnych muszą wykonywać czytelnicy samodzielnie, otrzymując rezultaty indentyczne z podanymi. 1. Pierwszą czynnością jest zamiana czasu cywilnego na astrologiczny. Według reguły podanej pod a) na str. 19 „Kursu” dane urodzenia: 10. VIII 1897 roku, godz. 2 w nocy brzmią astrologicznie:

9. VIII. 1897 r., godz. 14

2. Drugą czynnością jest zamiana urzędowego czasu urodzenia na miejscowy. Mias- to Końskie leży na terenie b. Kongre- sówki, gdzie według danych na str. 15 obowiązywał czas urzędowy południka Warszawy. Według tabeli na str. 13 mamy długość wschodnią Warsza- wy 1 g. 24 m. 08 s. Obliczona przez nas długość wschodnia m. Końskie wynosi: 1 g. 21 m. 36 s., a więc róż- nica jest: 0 g. 2 m. 32 s. W myśl reguły podanej pod b) na str. 20 różnicę tę odejmujemy od liczb czasu urzędowego i otrzymamy czas miejscowy urodzenia:

9. VIII. 1897 r. 13 g. 57 m. 28 s.

3. Trzecią czynnością jest zamiana miejscowego cza- su urodzenia na czas gwiaz- dowy. Tablica 2 na str. 10 pozwala obliczyć poprawkę dla 13 g. 57 m. 28 s., która wynosi po zaniedbaniu 28 sek.: 2 m. 17,49 s, a po zaokrągleniu: 2 m. 17 s. Po dodaniu tej poprawki do miejscowego czasu urodzenia otrzymamy

rezultat A: 13 g. 59 m. 45 s.

Bierzemy teraz pod uwagę wyciąg z Efemeryd dla dat: 9 i 10. VIII 1897

roku (obok stojący).

4. Czwartą czynnością jest zamiana czasu gwiazdowego podanego w Efemerydach na czas gwiazdowy miejscowy. Poprawka dla 1 g. 21 m. 36 s. długości wschodniej m. Końskie jest na podstawie tablicy na str. 10 następująca: 13,48 s., czyli po zaokrągleniu 13 s. (36 s. należy zaokrąglić do 1 m. i obliczać poprawkę dla 1 g. 22m.1). Odejmując tę poprawkę od czasu gwiazdowego podanego w Efemerydach w dn. 9. VIII. 1897 roku otrzymamy

rezultat B: 9 g. 12 m. 44 s.

5. Piątą czynnością jest obliczenie punktu kulminacyjnego horoskopu. Dodając rezultaty A i B otrzymamy punkt kulminacyjny, nazywany inaczej wznoszeniem prostym środka nieba i oznaczany literami

R. A. M. C.: 3 g. 12 m. 29 s.

Ponieważ szerokość północna m. Końskie jest $51^{\circ}11'$ więc możemy zaniedbać $11'$ i z tablicy domów na 51° szerokości odczytać początki domów. W tablicy odnajdujemy czas gwiazdowy najbliższy do obliczonego punktu kulminacyjnego: 23 g. 12 m. 10 s. Odpowiadają mu początki domów:

Dom 10, czyli M.C.: $170^{\circ}\times$, dom 11: $240^{\circ}\gamma$ dom 12: $90^{\circ}\Pi$, dom 1, czyli A: $170^{\circ}8'\otimes$, dom 2: $30^{\circ}\Omega$, dom 3: $220^{\circ}\Omega$.

W myśl tego, co powiedziane jest na str. 28, początki pozostałych domów są:

Dom 4, czyli I.C.: $170^{\circ}\Pi$, dom 5: $240^{\circ}\underline{\Pi}$, dom 6: $90^{\circ}\uparrow$, dom 7, czyli D: $170^{\circ}8'\text{ż}$, dom 8: $30^{\circ}==$, dom 9: $220^{\circ}==$.

Uwzględniając wskazówki co do obliczania deklinacji początków domów podane na str. 44, odnajdujemy od razu deklinacje A. i M.C., a mianowicie są to:

Deklinacja A.: $22^{\circ}21'$ N. i

Deklinacja M.C.: $5^{\circ}8'$ S

lub liczby bardzo do podanych zbliżone.

Data	Czas gwiazdowy	Dług. \odot	Dług. \lrcorner	Dług. \otimes	Dług. \uparrow	Dług. γ	Dług. Π	Dług. ψ
9. VIII.	9 12 57	$17^{\circ}6'3''\Omega$	$6^{\circ}49'\text{ż}$	$9^{\circ}3'\Pi$	$4^{\circ}12'\otimes$	$19^{\circ}42'\Pi$	$13^{\circ}19'\Pi$	$25^{\circ}1'\Pi$
10. VIII.	9 16 54	$18^{\circ}3'37''\Omega$	$20^{\circ}58'\text{ż}$	$10^{\circ}34'\Pi$	$5^{\circ}18'\otimes$	$20^{\circ}19'\Pi$	$13^{\circ}31'\Pi$	$25^{\circ}2'\Pi$

Data	Dekl. \odot	Dekl. \lrcorner	Dekl. \otimes	Dekl. \uparrow	Dekl. γ	Dekl. Π	Dekl. ψ	Dług. δ
9. VIII.	$15^{\circ}43'N$	$25^{\circ}52'S$	$8^{\circ}41'N$	$21^{\circ}18'N$	$4^{\circ}49'N$	$7^{\circ}32'N$	$16^{\circ}53'S$	$5^{\circ}28'==$
10. VIII.	$15^{\circ}26'N$	$23^{\circ}11'S$	$7^{\circ}53'N$	$21^{\circ}20'N$	$4^{\circ}34'N$	$7^{\circ}27'N$	$16^{\circ}54'S$	$5^{\circ}25'==$

	☉	☾	♂	♀	♂	♂	♂	♂	♂	♂
☉	■	13° 30'	11°	11°	11°	12°	12°	11°	10°	10°
☾	13° 30'	■	9° 30'	9° 30'	9° 30'	10° 30'	10° 30'	9° 30'	8° 30'	8° 30'
♂	11°	9° 30'	■	7°	7°	8°	8°	7°	6°	6°
♀	11°	9° 30'	7°	■	7°	8°	8°	7°	6°	6°
♂	11°	9° 30'	7°	7°	■	8°	8°	7°	6°	6°
♂	12°	10° 30'	8°	8°	8°	■	9°	8°	7°	7°
♂	12°	10° 30'	8°	8°	8°	9°	■	8°	7°	7°
♂	11°	9° 30'	7°	7°	7°	8°	8°	■	6°	6°
♂	10°	8° 30'	6°	6°	6°	7°	7°	6°	■	5°
♂	10°	8° 30'	6°	6°	6°	7°	7°	6°	5°	■

II. Oba ciała tworzące aspekt mają ruch wsteczny R.

- a) Długość lub deklinacja ciała szybszego wyraża się liczbą mniejszą: istnieje separacja.
b) Długość lub deklinacja ciała szybszego wyraża się liczbą większą: istnieje aplikacja.

III. Jedno z ciał tworzących aspekt ma ruch D, drugie ruch R.

- a) Długość lub deklinacja ciała o ruchu D wyraża się liczbą mniejszą: istnieje aplikacja.
b) Długość lub deklinacja ciała o ruchu D wyraża się liczbą większą: istnieje separacja.

IV. Jedno z ciał tworzących aspekt jest nieruchome, drugie ma ruch D.

- a) Długość lub deklinacja ciała ruchomego wyraża się liczbą mniejszą: istnieje aplikacja.

- b) Długość lub deklinacja ciała ruchomego wyraża się liczbą większą: istnieje separacja.

V. Jedno z ciał tworzących aspekt jest nieruchome, drugie ma ruch R.

- a) Długość lub deklinacja ciała ruchomego wyraża się liczbą mniejszą: istnieje separacja.
b) Długość lub deklinacja ciała ruchomego wyraża się liczbą większą: istnieje aplikacja.

II. Oba ciała tworzące aspekt, są nieruchome.

Zjawisko aplikacji lub separacji pozostaje nie określone.

Stosując to wszystko, otrzymamy ostatecznie tabelę aspektów, w której nad przekątną zostały oznaczone aplikacje literą „a”, separacje literą „s”, przy czym rodzaj aspektu ♄ // A Jest nie określony:

	☉	☾	♊	♀	♂	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	A	MC
☉	■		∠s	*a		∥ ^a □ _a	□a	*a	*s		∞s	πs		
☾		■	△s	♂s	△a	△s	*a		∥a	πa		♂a	*a	
♊		△	■	*s		∥ ^a ♂ _a			□a					
♀	∠	♂	*	■			∥s	∥a		πa	∥a			
♂	*	△		■	∥ ^s ♂ _s	*a	*a	□a	□s	□a	*s	∥ ^s ♂ _s		
♈		△	∥♂	∥♂	■				□a		*a	♂a		
♉	∥□	*		*	■	∥ ^a ♂ _a								
♊	□		∥	*	∥♂	■			∥a					
♋	*	∥	∥	□		■			□s	∥				
♌	*	π	□		□	□			■					

ZBIGNIEW PREVOZ

Hormony – hormony!

Do niedawna jeszcze medycyna oficjalna nie wiele mogła powiedzieć o ciekawych własnościach pewnych gruczołów w organizmie naszym o tak zwanych gruczołach dokrewnych, czyli endokrynowych. Nazwa ich stąd pochodzi, że substancje przez nie produkowane dostają się do krwiobiegu nie jakimiś specjalnymi naczyniami, a drogą bezpośrednią do układu krążenia. Obecnie nauka już tak dalece postąpiła w eksperymentach, że o każdym z tych gruczołów, a jest ich zasadniczo siedem — istnieje bardzo bogata literatura.

Do gruczołów dokrewnych zaliczamy:

1. Przysadkę mózgową.
2. Szyszynkę.
3. Tarczycę z przytarczczkami.
4. Grasicę.
5. Trzustkę.

6. Nadnercze.

7. Gruczoły płciowe.

Wydzielinę ich, którą organizm ludzki czy zwierzęcy wytwarza syntetycznie, nazywamy hormonami. Nie moim celem jest powtarzanie tu rzeczy ogólnie znanych mniej lub więcej zaawansowanemu laikowi. Działania całej tej misternie skomplikowanej maszyny, wzajemnej zależności, poszczególnych własności i chemicznego wydzielania dokrewnego, nie sposób w jednym artykule przedstawić.

Zainteresowany tymi zagadnieniami Czytelnik sięgnie wprost do źródeł, których nie brak i w języku polskim. O wiele ciekawszą będzie kwestia, ustosunkowania się astrologii do tych potężnych czynników, mających siedzibę w nas samych, od których dobrego lub złego funkcjonowania jesteśmy w wielkiej mierze niekiedy zależni. Niezależnie od eksperymentów

nad rolą hormonów w organizmie ludzkim, pragnąłbym wskazać na stanowisko, jakie winna zająć astrologia.

Przeciwnicy astrologii przeciwstawiali dotychczas między innymi tego rodzaju tezy, jak: dziedziczność, czynniki klimatyczne, rasowe, wpływ otoczenia na charakter, a obecnie dosiadają nowego, bardzo mocnego konika — hormonów. O hormonach pisze się nie tylko w fachowej prasie, ale również sfery okultne poczynają podchodzić do tych kwestyj interpretując na swój sposób.

Wyszły ostatnio drukiem trzy broszury i to:

Alice A. Bailey: „Dusza i jej narzędzia” — autoryzowany przekład Tomiry Zori (1936); Józefa Świątkowskiego pod tyt. „Kwiaty lotosu i Kundalini, a gruczoły dokrewne” (1937), (obie nakładem „Lotosu”, Wisła, Śl. Ciesz.), oraz broszurka oznaczona inicjałami J. R. pt. „Tajemnicze gruczoły w ludzkim ustroju” (1937, nakładem „Hejnału”, Wisła, Śl. Ciesz.). Jeżeli pierwsze dwie oparte są na cennym materiale źródłowym i posiadają wartość naukową, to autor (czy autorka?) „Tajemniczych gruczołów” nie podał żadnego źródła, mimo bliźniaczo podobnych niektórych zdań jednej z dwóch powyżej wymienionych broszur.

Z takim ułatwianiem sobie pracy w żadnym wypadku zgodzić się nie możemy. Po pierwsze, że jest to nieuczciwe (jakkolwiek bardzo modne), a po drugie, że wszelkiego rodzaju dysertacje (prócz oczywiście oryginalnych), nie oparte o źródła, noszą charakter miernych kompilacji. Nie mieilibyśmy nic do zarzucenia, gdyby J.R. poprzestał na samej tylko fizjologii gruczołów dokrewnych, ale wprowadza nie pojęć czysto astrologicznych do endokrynologii wymaga, by tę kwestię nieco oświecić.

Autor, pisząc o tarczycy (glandula thyreoidea), tak mówi: „Według tradycji okultystycznej, gruczoł tarczowy rządzony jest przez Merkurego”. W tym miejscu muszę zapytać, według

jakiej tradycji: ustnej czy pisemnej? Jeżeli ustnej — to trudno, ustępuję, żałując niezmiernie, że nie zetknąłem się z tymi, którzy pilnie przestrzegają tak niezmiernie ważnych tajemnic; jeżeli natomiast chodzi o tradycję pisemną, to mała wzmianka z odpowiednim odnośnikiem, potrafi zważyć podobne brednie na cytowane źródło.

Kapitałny ustęp o grasicy (thymus) brzmi następująco: „Gruczoł piersiowy pozostaje pod władzą Wenerę, pod której promieniem rodzą się wszelkie uczucia. Gdy ton zasadniczy Wenerę zharmonizuje się z nutą podstawową grasicy — jednostka rozwija w sobie najwyższą formę miłości, wykształca zdolności artystyczne, staje się wrażliwą na piękno i harmonię”. Jednym słowem ci, którym to szczęście spotka, usłyszą całą „muzykę sfer”. Zapyta czytelnik, co o tym sądzi astrologia naukowa? Odpowiedź prosta: nic, absolutnie nic! Endokrynologia jest nauką za młoda, by z punktu widzenia astrologicznego można było wyciągać odpowiednie wnioski. Jeżeli by nawet istniały jakieś prace z tych dziedzin (przezorny autor wołał nie powoływać się na nikogo), to najmniej mogą to być niczym nieuzasadnione hipotezy.

Dotychczas jest rzeczą czołwieczą, że wszelkie zaburzenia w prawidłowej gospodarce hormonalnej, mogą spowodować kolosalne zmiany w ustroju, nie udowodniono natomiast czy charakter lub temperament tego lub owego osobnika jest uwarunkowany, jedynie sprawnym wydzielaniem hormonów.

Astrologia w połączeniu z medycyną może oddać nieocenione usługi, ale pod tym warunkiem, że albo astrolog będzie medykiem, albo lekarz astrologiem. Osoby nie mające dostatecznego pojęcia ani o jednym, ani o drugim, niechaj własnym wnioskiem lepiej dadzą pokój. W przeciwnym razie wyjdą takie bohomyzy, które napewno astrologii zwolenników nie przysporzą.

JOWISZ W DRUGIM DOMU

Jowisz harmonijny w sensie materialnym to usobienie bogactwa, dobrobytu, obfitości, dostępu, sukcesów, dobrego zdrowia, stabilizacji, szczęścia, zadowolenia. Jowisz dysharmonijny, to wyraźny znak niekorzystnych stosunków materialnych. Jowisz spaczony wywołuje trudności sądowe, porażki sportowe, polityczne niepowodzenia, niekorzystny przebieg wielkich podróży i stosunków zagranicznych, przynosi złe warunki materialne, zastój, ciągły kryzys ekonomiczny, brak gotówki, niezadowolenie, wątpliwą egzystencję.

Dom drugi horoskopu obejmuje stosunki materialne i gospodarcze danego osobnika, jego rozporządzalne środki pieniężne i możliwości zarobkowe, dochód i wynagrodzenie, jakie osiągnie, wogóle los człowieka, leżący w sferze majątku.

Jowisz w drugim domu, zależnie od jego stanu kosmicznego i napięcia, daje bogactwo, majątek, lub też tylko skromne stosunki finansowe, wzgl. dochody.

Takie i podobne reguły zawarte są w każdym podręczniku astrologicznym. Jak dalece zgodne są one z rzeczywistością, zależy od całokształtu horoskopu. Ale zbadajmy to na przykładzie.

Pani H. urodzona dnia 15 czerwca 1898, godz. 9. przed południem na Pomorzu w powiecie morskim ma w horoskopie następujące stanowiska planet:

X. 14°♈, XI. 24°♊, XII. 29°♋, I. 27°5'♌, II. 16°♍, III. 10°♎, ☉ 24°10'31"♏, ☽ 11°56'♐, ♀ 7°34'♑, ♀ 24°12'♒, ♂ 5°53'♓, ♄ 0°52'♈, ♃ 7°51'♉, ♀ 0°36'♊, ♄ 22°20'♋, ♃ 14°22'♌, ♄ 19°3'♍, Hades 5°55'♎, Kronos 17°10'♏.

Jowisz w drugim domu otrzymuje co prawda złowrogie napięcia od Słońca i Neptuna, ale również harmonijny trygon od Merkurego, który jest ws-

półwładcą drugiego domu i korzystne sekstyle od Uranusa, Saturna, i Wenus. Wenus, t.zw. „małe szczęście”, panuje nad drugim domem, wzmocniona trygonowym połączeniem z Uranusem, co daje Jowiszowi bardzo silną pozycję. Notujemy więc cztery harmonijne i dwa nieharmonijne aspekty skierowane na Jowisza. Przeważają korzystne napięcia, które pod względem materialnym oznaczają szczęście, sukcesy, wygrane, powodzenie materialne, bez walki i pracy. Już sam fakt przebywania Jowisza w drugim domu, w takiej skali i w takim wymiarze, powinien dać urodzonej dobre stosunki finansowe, wystarczające środki na utrzymanie, pomnożyć kapitał przez transakcje pieniężne, ewtl. dać szanse wygrania na loterii, gdyż horoskop nadaje się do tego rodzaju eksperymentów (Jowisz panuje także nad domem piątym). Tak przynajmniej przepowiedzieli tej Pani dwaj początkujący astrologowie. Nie uwzględnili jednak wzgl. zapomnieli o kwadraturach Słońca i Neptuna do Jowisza, które to konstelacje w sprawach finansowych mają tutaj też coś do powiedzenia. Przypominają one bardzo wyraźnie walkę z szorstką rzeczywistością, dysponują do życia ponad stan (Słońce kwadratura Jowisz) i sprawiają niewyraźne stosunki materialne (Neptun kwadratura Jowisz). Tak też jest w rzeczywistości. Pani ta żyje okresowo w fatalnych warunkach materialnych, dochody jej są minimalne i niepewne. Próbowwała już kilkakrotnie szczęścia w grze na loterii itp. lecz bez żadnego efektu. Zapytywany również przez ową panią w przedmiocie wpływów Jowisza w jej horoskopie, wytłumaczyłem jej, że kwadratury Słońca i Neptuna osłabiają niezmiernie pozycję Jowisza i tylko tym konstelacjom Jowisza zawdzięcza swe kiepskie położenie materialne.

W następnym numerze zanalizujemy sytuację materialną tej osoby według reguł Szkoły Hamburskiej.

1) SKŁADANKA.

Pierwsza mieści się we drzwiach,
 Druga zgłoska w strojach,
 Trzecia w logogryfach,
 Całość zaś to znany fach.

2) Oto nazwisko:

ST. GROTEO-MORVELA

A jaki jest zawód?

3) Odgadnąć, co znajduje się w środku JOWISZA?

Za trafne rozwiązanie wymienionych 3 zagadek, które należy przesłać najpóźniej do dnia 10 kwietnia rb. pod adresem: Redakcja „Niebo Gwiazdzone”, Bydgoszcz, Wierzbickiego 1, m. 5, przeznaczają się do rozlosowania 3 nagrody książkowe: 1) Dr. Jan Sas-Zubrzycki: Zabytki miasta Lwowa. 2) Prengel-Gawlikowski: Jak obliczyć horoskop? 3) 4 rozmaite numery czasopism okultystycznych.

Rozwiązanie oraz nazwiska nagrodzonych będą podane w nr. 4 N. Gw.

J — anczar

O — aza

W — arkot

I — zabela

S — tylistyka

Z — łocień

JOWISZ — tak brzmi rozwiązanie zestawianki (logogryfu) w 2/38 N. Gw. Mimo dwóch przykrych chochlików (w pozycji 5 i 6 ma brzmieć przyimek zamiast zaimek, pozycja 2 — NUTA wspan, zamiast metal wspan) wpłynęły prawie wyłącznie trafne rozwiązania. Nagrody rozlosowano i przesłano jak następuje: st. sierż. Adam Gl., Konin (rocznik opawiony „Nieba Gw.”, r. 37; Halina Pillardy, Lipiny (12 typów ludzkich w astrologii). Augustyn Zdrenka, Bydgoszcz (Zegar Tatwiczny).

Z teki aktualnych horoskopów

Ks. Streich Stanisław, ur. 27 sierpnia 1902 r., g. 11 przed połd., Bydgoszcz, półn. szer. 53°10', wsch. długi. 18°.

I. (Ascend.) 26°56' III, II. 29° ♄, III. 12° = ' X. 22° III, XI. 21° ♄, XII. 10° III. ☉ 13° 11' III, ☽ 15°46' II, ♀ 17°34' III, ♀ 9° 11' ♀, ☿ 24°46' ♀, ♄ 9°38' = R., ♄ 21° 53' ♄ R., III 17°16' ♄ R., ♄ 3°16' ♀ R., ☿ 19°35' II R., ♄ 27°46' ♄.

(Ks. Streich padł ofiarą głośnego zabójstwa wystrzałami rewolwerowymi — w skroń i plecy — w kościele w Lubniu pod Poznaniem, dn. 27 lutego rb. około g. 10 rano. Morderca — Wawrzyn

Nowak — ur. 5. sierpnia 1900, g. 4 rano w Lubniu. Źródło indykcyj urodzenia: Urzędy Stanu Cywilnego w Bydgoszczy i Żabikowie).

Aktualia astrologiczne

„HEJNAŁOWI” W ODPOWIEDZI.

Replikując zarzuty, stawione przez Zarząd PTA. w przedmiocie plagiatów i mistyfikacji J.R. i Zoriana Staniewicza i in. pseudonimów p. Juliusza Fojtlika ze Lwowa, redakcja „Hejnału” w marcowym numerze stwierdza, że „Lu-Can to pseudonim p.. Każubskiego, który — być może — nie jest znany zarządowi PTA. w Bydgoszczy, gdyż astrologią nie zajmuje się zawodowo, pracując w tym kierunku cicho, bez reklamy”. Pięknie! na miejscu

będzie jednak uwaga, że w styczniowym nr „Hejnału” wyraźnie jest mowa o znanym w sferach naukowych Lu-Canie, gdy obecnie się temu zaprzecza. Nazwisko p. Edwarda Kazubskiego jest nam znane! „Hejnał” zaś podał inicjały „St.K.”, co nie jest to samo. Czyżby to była nowa mistyfikacja niewyczerpanego w swoich pomysłach p. Juliusza Fojtika?!

Na koniec red. „Hejnału”, stwierdza, że „p. Fojtik nie jest autorem artykułów w „Hejnale”, podpisanych J.R. i Z. Staniewicz, co możemy w razie potrzeby udowodnić”. Prosimy o to! W dodatkowym wyjaśnieniu listownym redakcja „Hejnału” m. in. jeszcze podaje, że „od p. Fojtika artykułów nie mieliśmy i nie mamy. Być może, że tam coś p o m ó g ł (sic!) w artykule „Wstęp do astrologii”, lecz my z nim żadnej współpracy nie pragniemy...” Wobec tego komunikujemy, że p. Juliusz Fojtik oświadczył jednemu z członków zarządu PTA w Bydgoszczy, odbywającego w listopadzie 1937 r. podróż okrężną po Polsce, że „hurtem sprzedał liczne artykuły do Wisły, prosząc jednak podczas ewentl. wizyty w red. „Hejnału” pod żadnym pozorem nie ujawniać tożsamości p. J.F. z rozmaitymi sfingowanymi przezeń podpisami artykułów.

Ponieważ fakt plagiatostwa i mistyfikacji, popełnianych nie tylko w Hejnale, lecz jak nam donoszą również w innych wydawnictwach i pismach, został przez nas bezsprzecznie stwierdzony i ujawniony, należałoby ostatecznie sprecyzować nazwiska ich autorów.

P. Juliusz Fojtik na nasze zarzuty ani drgnął. Qui tacet, probat, Kto milczy potwierdza! Głos ma teraz p. St. Kazubski.

Zarząd Polsk. Tow. Astroł.
w Bydgoszczy

DR MED. T. E. SOKOŁOWSKI,
znany lekarz warszawski, złamał publicznie kopię w obronie astrologii,

drukując w nrze 4 nowego wielkiego tygodnika narodowego „Kronika” bardzo rzeczowy artykuł p.t. „Typy astrologiczne w medycynie”. Artykuł ten zapatrzonny w maksimum, jako motto, Hippokratesa: „Nieoświecony jest lekarz, który nic nie wie o astrologii”, ukazał się w dziale „Ze świata nauki(!)” Tak więc, prowadzona od lat kilkunastu owocna praca oświeceniowa kół fachowych w Polsce w przedmiocie astrologii naukowej zmusza uczonych do rewizji swego stanowiska. Śmiałemu bojownikowi o uznanie astrologii, drowi Tadeuszowi Sokołowskiemu gratulujemy — VIVANT SEQUENTES!

W marcu rb. osiągnięcie przez Niemcy niespodziewanych sukcesów zapowiedziano w Polskim Kalendarzu Astrologicznym na r. 1938, str. 74/75. Tym niespodziewanym sukcesem stało się przyłączenie Austrii do Rzeszy i wkroczenie wojsk niemieckich na terytorium Austrii. Zwracamy też uwagę na podane tam prognozy krytycznych wpływów dla Hitlera m.in. w miesiącach od lutego do kwietnia rb.. Wśród prognoz codziennych ogólnych podpada trafne przewidywanie na str. 9, gdzie datę 11. marca określono jako „krytyczną dla rządów, władz, parlamentów, ludności”.

Z ruchu wydawniczego

P.P. SUBSKRYBENTÓW

NA WYDAWNICTWO: DR CZUBRYŃSKI: KOMENTARZ ASTRALISTYCZNY DO SYMBOLIKI APOKALIPSY JANA” uprasza się o wpłacenie kwoty subskrypcyjnej 3,25 zł, na konto rozrachunkowe „Niebo Gwiazdziste” Bydgoszcz, lub blankietem na konto P.K.O., Prengel, nr. 211.148. Przesyłka książki nastąpi natychmiast po wyjściu drukiem t.j. w pierwszych dniach kwietnia. r.b.